

حضرت جریر بن سلمی ر.م. حضرت امیر محمد بن ابود. حضرت امیر محمد بن ابود.

۲۱۱

۲۱۲

۲۱۳

حضرت ابوالدرداء ر.م. حضرت قاتل بن محمد. حضرت امیر محمد بن ابود.

۲۱۴

۲۱۵

۲۱۶

حضرت ابوبکر ر.م. حضرت قاتل بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

۲۱۷

۲۱۸

۲۱۹

حضرت راسد بن عبد الله. حضرت عباس بن مرداس. حضرت امیر محمد بن ابود.

۲۲۰

۲۲۱

۲۲۲

حضرت سر جلیل جعفری. حضرت علی بن زید. حضرت امیر محمد بن ابود.

۲۲۳

۲۲۴

۲۲۵

حضرت ابوالکعب. حضرت رفاعه. حضرت ابودرداء.

۲۲۶

۲۲۷

۲۲۸

حضرت امیر محمد. حضرت ابولبابه بن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

۲۲۹

۲۳۰

۲۳۱

حضرت عبد الرحمن بن. حضرت قاتل بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

۲۳۲

۲۳۳

۲۳۴

حضرت عامر بن الاکوع. حضرت عبد الله بن عبد الله. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

۲۳۵

۲۳۶

۲۳۷

حضرت سمیر بن جندب. حضرت امیر محمد بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

۲۳۸

۲۳۹

۲۴۰

حضرت امیر محمد. حضرت امیر محمد بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

حضرت امیر محمد. حضرت امیر محمد بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

حضرت امیر محمد. حضرت امیر محمد بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

حضرت امیر محمد. حضرت امیر محمد بن ابی ایمن. حضرت قاتل بن ابی ایمن.

شد با خود گفت که این برای باید گرفت و بجا کم می باید سپرد تا و بر آید
 رساند ناگاه دید که بصورت کردی برآمد و چون بمقداری دیگر رسید
 آمد بصورت اعزالی برآمد و چون نزدیک تر شد بصورت یکی از فقها
 ظاهر شد و چون بقاضی رسید فرمود که ای قاضی کدام قضیب البانی را
 بجا کم میبری و سیاست میکنی قاضی را طاقت نماند در حال برای او
 و از انکار خود توبه کرد و فریادش بزرگی گفته که بخاطرم آمد که امروز
 با قضیب البانی کلام نروا و رفتم و شستم چون وقت غنا شد چند کوزه
 بکشت و چند بر کاله نان آورد و در یکخانه بر دعورتی زایل بیرون آید و
 ای قضیب البانی بسیار درنگ کردی آن پارتی و نان باو داد و بارگشت
 و در دروازه موصل آمد در بسته بود در حال کن که شد بیرون رفتن
 در عقب او قدری راه رفتم ناگاه جویی دیدم و برب آن جویی
 او جامه آهنی پوشید و غسل کرد و جامه پشمی پوشید و در غار نشاند
 خواب برین غلبه کرد بیدار شدم مگر خورشید در در محرابی یافته که
 بهیچکس انجام نداد و هیچ آبادانی از دور و نزدیک نپسود منجم شدم بیدار
 که کدام زمان است ناگاه قافله بدست اهل قافله را گفتم که من از دست
 غنا از موصل آمده ام همه انکار کردند در میان آن قافله بگری بود مرا گفت
 قصه خود بگو همه احوال خود گفتم گفت والله کسی در موصل ترا نتواند رساند
 مگر کسی که اینجا ترا آورده است ای برادر نو در بلاد موصل در ده آمده ام
 این و موصل شش ماه راه است تو اینجا در یک کن شایده آن بزرگ باز آید
 قافله رفت و من اینجا ماندم چون شب شد ناگاه دیدم که قضیب البانی
 همه آهنی پوشید و در غار جویی غسل میکرد بعد غسل جامه پشمی پوشید و در
 در غار نشاند و بیدار بماند از خواب بیدار شد و گفتم در سر کرد و در

۱۸۳

شد من در عقب رفتم ساعتی نگذشته که در موصل رسیدم خلقی
نماز هیچ میکند از ندب قصب البان روی بمن کرد و کوشمالی وارد
که بعد ازین جنبش نکستی و این شعر را نوشیده داری بنش شیخ عبدالقادر
گفتند که قصب البان نماز میکند از گفت جناب مگوئید که عین سر
خانه کعبه در سجود است و فالتش بیست دوم ماه رجب الاول است
مقدار قبر در موصل است

۹۴۲

او از اصحاب شیخ محی الدین عبدالقادر است صاحب کرامات و
عالیه و از بزرگان صوفیه بوده غوث الاعظم و پیر امویید الحفرت
و میگفت محمد بن القاسم بن ابراهیم حب فتوحات میگوید که مفرد
جماعتی اند که از دایره قطب خارج اند و مخروم از انوار است و رسول
بنش از تحت انوار این قایم فرموده که همه جمعی را از سر برگشته
بحفرت آوردم ناگاه بنش روی خود نشان بادی دیدم مرا بحفرت گرفت
که این نشان قدم کبست زیر که اعتقاد داشتم که هیچکس بر من سابق
گفتند که این نشان قدم نهی است علم خاطر من تکبیر یافت
او را که از مشایخ و مقدسای زمان

بازر بیفتی شیخ
و از او

۹۴۳

کرامات علیه و مقامات علییه است و مرید شیخ محی الدین عبدالقادر است
خود فرمود که یازده سال است که خدا بیام را در محاکمت تصرف و ادب است
کرده ام این قایم از و رسید که چرا تصرف نمیکنی فرمود که من تصرف را
حق می دانم که داشته ام که چنانکه خواهر تصرف کند شیخ رکن الدین علا
رحمیه تا گفته که در کوشمال امام احمد حسنیل بر می نشاند و گفته که
نکات بزرگی می بینم در آن راه که بنش بود که من هرگز نمی شنیدم و دوم که
سب چون این گفت که ششم می بینم که از آن کشند اشارتی میبرد که گامی

باز این شده
۱۲۵۳

کتابخانه آستان قدس
و از خط

سال ۱۳۱۸ خورشیدی
بازر بیفتی شیخ